

**НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ РИНКІВ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ**

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

20.06.2017

м. Київ

№ 2715

Про закриття справи про порушення Товариством з обмеженою відповідальністю “КОМПАНЬЙОН ФІНАНС” законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання фінансових послуг

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглянувши справу про порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання фінансових послуг, провадження у якій розпочато актом про правопорушення, вчинені ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ “КОМПАНЬЙОН ФІНАНС” на ринку фінансових послуг, від 30.05.2017 № 1041/15-4/15 (далі – Акт) (місцезнаходження ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ “КОМПАНЬЙОН ФІНАНС” відповідно до інформації, що міститься у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань і Державному реєстрі фінансових установ: 03190, м. Київ, вул. Щербаківського Данила, буд. 2 А, код за ЄДРПОУ 37026574) (далі – Товариство),

ВСТАНОВИЛА:

1. За результатами розгляду скарг ОСОБА_1 від ДАТА (вх. № НОМЕР від ДАТА) та від ДАТА (вх. № НОМЕР від ДАТА), а також документів та інформації, наданих Товариством на вимогу Нацкомфінпослуг листом від ДАТА № НОМЕР (вх. № НОМЕР від ДАТА), посадовими особами Нацкомфінпослуг, у зв'язку з виявленими фактами порушення законодавства про фінансові послуги, складено Акт, у якому зазначено порушення вимоги законодавства про фінансові послуги, а

саме: частини другої статті 2 Закону України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”; абзацу десятого частини четвертої статті 11 Закону України “Про захист прав споживачів” та пункту 14 частини першої статті 6 Закону України “Про третейські суди”.

2. Розглянувши 20.06.2017 матеріали справи про порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання фінансових послуг, провадження у якій розпочато Актом, заслухавши пояснення посадових осіб департаменту регулювання та нагляду за кредитними установами Нацкомфінпослуг і пояснення уповноваженого представника Товариства, Нацкомфінпослуг встановлено наступне.

Згідно з інформацією, наданою Товариством на вимогу Нацкомфінпослуг, між Товариством та ОСОБА_1 укладено кредитний договір від ДАТА № НОМЕР (далі – “Договір”).

Слід зазначити, що цивільним законодавством України з урахуванням особливостей регулювання відносин за договором про надання фінансових послуг, що визначені законами, встановлені відповідні вимоги до кредитного договору.

Так, згідно з частиною першою статті 639 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом.

Відповідно до статті 1055 Кодексу, кредитний договір укладається у письмовій формі.

Кредитний договір, укладений з недодержанням письмової форми, є нікчемним.

Правочин, відповідно до частини першої статті 207 Кодексу вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо його зміст зафіксований в одному або кількох документах (у тому числі електронних), у листах, телеграмах, якими обмінялися сторони.

Правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо воля сторін виражена за допомогою телетайпного, електронного або іншого технічного засобу зв'язку.

Відповідно до частини другої статті 207 Кодексу правочин вважається таким, що вчинений у письмовій формі, якщо він підписаний його стороною (сторонами).

Договір, відповідно до частин першої та другої статті 638 Кодексу, є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Договір укладається шляхом пропозиції однієї сторони укласти договір (оферти) і прийняття пропозиції (акцепту) другою стороною.

Статтею 641 Кодексу визначено, що пропозицію укласти договір (оферту) може зробити кожна із сторін майбутнього договору.

Пропозиція укласти договір має містити істотні умови договору і виражати намір особи, яка її зробила, вважати себе зобов'язаною у разі її прийняття.

Перелік вимог, що повинен містити кредитний договір, визначений частиною першою статті 6 Закону України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”, яким зокрема визначено, що договір повинен містити підписи сторін.

Також, згідно з законодавством, можуть укладатися електронні договори, порядок укладання яких, визначений Законом України “Про електронну комерцію”. В той же час, відповідно до положень частини другої статті 2 Закону України “Про електронну комерцію” до фінансових послуг, щодо яких існує спеціальне законодавство, цей Закон застосовується лише в частині правочинів, вчинених в електронній формі, яка не суперечить спеціальному законодавству, у сфері фінансових послуг.

Відповідно до частини третьої та четвертої статті 11 Закону України “Про електронну комерцію”, електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та її прийняття (акцепту) другою стороною.

Електронний договір вважається укладеним з моменту одержання особою, яка направила пропозицію укласти такий договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції в порядку, визначеному частиною шостою цієї статті.

Пропозиція укласти електронний договір (оферта) може бути зроблена шляхом надсилання комерційного електронного повідомлення, розміщення пропозиції (оферти) у мережі Інтернет або інших інформаційно-телекомунікаційних системах.

Згідно з частиною шостою статті 11 Закону України “Про електронну комерцію”, відповідь особи, якій адресована пропозиція укласти електронний договір, про її прийняття (акцепт) може бути надана шляхом:

надсилання електронного повідомлення особі, яка зробила пропозицію укласти електронний договір, підписаного в порядку, передбаченому статтею 12 цього Закону;

заповнення формуляра заяви (форми) про прийняття такої пропозиції в електронній формі, що підписується в порядку, передбаченому статтею 12 цього Закону.

Відповідно до частини восьмої статті 11 Закону України “Про електронну комерцію”, у разі, якщо укладення електронного

договору відбувається в інформаційно-телекомунікаційній системі суб'єкта електронної комерції, для прийняття пропозиції укласти такий договір особа має ідентифікуватися в такій системі та надати відповідь про прийняття пропозиції (акцепт) у порядку, визначеному частиною шостою цієї статті.

Такий документ оформляється у довільній формі та має містити істотні умови, передбачені законодавством для відповідного договору.

Відповідно до частини дванадцятої статті 11 Закону України “Про електронну комерцію”, електронний договір, укладений шляхом обміну електронними повідомленнями, підписаний у порядку, визначеному статтею 12 цього Закону, вважається таким, що за правовими наслідками прирівнюється до договору, укладеного у письмовій формі.

Проаналізувавши матеріали справи про порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання фінансових послуг, провадження у якій розпочато Актом, встановлено, що “Договір” не відповідає вимогам законодавства стосовно письмової форми договору, а також Закону України “Про електронну комерцію”, в частині укладання “Договору” у порядку, визначеному зазначеним Законом.

В копії “Договору”, наданого Товариством, відсутній підпис (підписи) сторін, у зв'язку з чим відповідно до частини другої статті 1055 Кодексу “Договір” є нікчемним.

Відповідно до частини другої статті 215 Кодексу недійсним є правочин, якщо його недійсність встановлена законом (нікчемний правочин). У цьому разі визнання такого правочину недійсним судом не вимагається.

Згідно з частиною першою статті 216 Кодексу недійсний правочин не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю.

Абзацом другим пункту 4.4 розділу IV Положення про застосування Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, заходів впливу за порушення законодавства про фінансові послуги, затвердженого розпорядженням Нацкомфінпослуг від 20.11.2012 № 2319, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18.12.2012 за № 2112/22424 (далі – Положення № 2319), встановлено, що справу про правопорушення не може бути порушено, а наявна в провадженні справа про правопорушення підлягає закриттю в разі, якщо не доведено факт вчинення особою порушення законодавства про фінансові послуги.

На підставі абзацу другого пункту 4.4 та абзацу третього пункту 4.21 розділу IV Положення № 2319, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг,

ПОСТАНОВИЛА:

Закрити справу про порушення ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ “КОМПАНЬЙОН ФІНАНС” законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність з надання фінансових послуг, провадження у якій розпочато актом про правопорушення, вчинені ТОВАРИСТВОМ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ “КОМПАНЬЙОН ФІНАНС” на ринку фінансових послуг, від 30.05.2017 № 1041/15-4/15 у зв’язку із не доведенням факту вчинення особою правопорушення законодавства про фінансові послуги.

Голова Комісії

І. Пашко